

قرآن چگونه گردآوری شد

(قسمت سوم)

ابی ابن کعب یکی از آن دوازده نفری بود که به این کمیته اضافه شد و ریاست این گروه را بعهدہ گرفت. البته با توجه به این که او خود صاحب یکی از قرآن های معروف بود طبیعتاً در بسیاری از موارد نظر خود را اعمال می کرد ولی در برخی موارد برای اینکه رضایت سایرین را هم جلب کند آیتی را هم به قرآن اضافه کرده و یا از آن می کاهد و فشارهایی که بر او وارد می شده باعث می گردد او در نهایت بدسلیقگی قرآن را به رشته تحریر در آورد. کمیته اخیر برای یکسان سازی قرآنهای چهار مرحله اساسی در نظر می گیرد:

۱) جمع آوری مجدد منابع قرآن و نگارش مجدد قرآن با این سیاست که قرآن اخیر کاملاً شبیه هیچ کدام از قرآن های رایج نباشد که سبب اختلاف گردد و ایجاد ارایش ریاضی خاصی در قرآن

۲) نوشتن چند رونوشت از قرآن مرجع تهیه شده.

۳) تطبیق قرآن ها آماده شده جهت رفع اختلافات احتمالی.

۴) جمع آوری قرآنهای دیگر و محو و نابود کردن آنها و ارسال قرآن جدید تالیف.

۵) اجبار همه مسلمانان به قبول قرآن جدید و منع آنها از مطالعه قرآنهای دیگر.

و انصافاً در تمامی موارد آنها نهایت کوشش خود را بکار بردند و مخصوصاً هم عثمان و هم سایر حاکمان پس از او در محو و نابودی قرآنهای دیگر نهایت تلاش را نمودند زیرا وجود قرآنهای متفاوت اساس حکومت آنها را متزلزل می کرد. بطوریکه حتی قرآنی که در زمان ابوبکر توسط زید جمع آوری شده بود در زمان معاویه در مدینه نابود شد. اما این یکسان سازی هر چند در نهایت دقت انجام شد ولی از خطاهای انسانی بدور نبود که بعد ها این اشکالات یکی یکی خود را نشان داد که در آینده به طور کاملاً مفصل در مورد آن بحث خواهد شد و خلاصه عثمان قرآن های نوشته شده از روی قرآن مرجع را به تمام سرزمین های اسلامی فرستاد و تمامی قرآن های دیگر را جمع آوری نموده و سوزانید (به روایتی دیگر در آب و سرکه جوشانید) البته می دانید که آب و آتش هر دو در اسلام از مطهرات است و این سوزاندن و یا جوشاندن در آب از نظر شرعی بر او هیچ اشکالی وارد نمی نمود و حتی امروزه نیز بسیاری از قرآن های قدیمی و غیر قابل استفاده را در نهایت احترام می سوزانند. اما جو ارباب و وحشتی که عثمان به راه انداخته بود و حمایت شدیدی هم که عقلاً صحابه از او داشتند باعث شد که او بخوبی از عهده این کار بر آید.

می گویند حتی *ابی مسعود* را هم که با این کمیته مخالفت می نمود و از دادن قرآن خود امتناع داشت را از پا گرفته و چنان بر زمین کشیدند که استخوانهایش شکست . علی هم به شدت از عثمان حمایت می کرد و با رها گفت اگر من هم جای عثمان بودم همان کاری می کردم که عثمان کرد . علی بخوبی می دانست که حفظ نظام حتی از حفظ قرآن هم مهمتر است زیرا اگر اسلام از بین می رفت دیگر قرآنی نمی ماند . و این سیاست هم اکنون نیز توسط فرزندان خلف او رعایت می شود و جایی که مصلحت نظام در میان باشد دیگر هیچ چیز دیگری مهم نیست و هر کاری مجاز می باشد . عثمان از روی قرآن مرجع شش نسخه رونوشت تهیه نمود و به سایر مراکز مهم اسلامی فرستاد . و برای آنکه اختلافی پیش نیاید همراه هر قرآن یک قاری هم فرستاد تا در خواندن قرآن هم اختلافی نباشد . البته تمامی این قرآنها به خط میخی نوشته شده بود و فاقد اعراب بود و بعدها به رسم الخط عربی تغییر یافت . البته در این مرحله یعنی تغییر به رسم الخط عربی نیز اشتباهات دیگری وارد قرآن شد که آنهم مورد بحث قرار خواهیم داد . ولی برخی از این تغییرات را برایتان با تصویر در این یادداشت قرار می دهم تا خود قضاوت کنید. تصاویر زیر برخی اشتباهاتی که در مرحله تبدیل خط کوفی به

رسم الخط عربی اتفاق افتاد را نشان می دهد.

توضیح:

این که همین یکسان سازی قرآن در نهایت موجب مرگ عثمان می شود در کتاب اطلاق جلد هشت بخش دو صفحه ۲۳۵ و ۲۳۶ آمده است.

درفش کاویانی

[/http://derafsh-kavivani.com/parsi](http://derafsh-kavivani.com/parsi)

derafsh-kavivani.com